

DOSAR NR. (.....)

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28.09.2022

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: (.....)

JUDECATOR: (....)

GREFIER: (.....)

Pe rol se află soluționarea apelurilor declarate de apelanta contestatoare (....), apelanta intimată (.....), apelanta intervenientă (.....) și apelanta intervenientă (.....), împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, în dosarul nr. (....), cauza având ca obiect **contestație la executare.**

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns pentru apelanta intervenientă avocat (.....), substituind pe avocat (.....), în baza împuternicirii avocațiale pe care o depune la dosar, și apelanta intervenientă asistată de avocat (....), în baza împuternicirii avocațiale pe care o depune la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei din actele dosarului de către grefierul de ședință, care prezintă pe scurt obiectul cauzei, stadiul judecării, modul de îndeplinire a procedurii de citare, învederând că părțile au făcut dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 150 lei, conform chitanțelor depuse la dosar, astfel cum li s-a pus în vedere prin citație, precum și faptul că la data de 05.08.2022, apelanta intervenienta (....) a depus la dosar răspuns la întâmpinare, prin e-mail, într-un singur exemplar. Totodată, învederează că la data de 16.08.2022, (.....) a depus la dosar un set de înscrisuri, într-un singur exemplar, după care se procedează la legitimarea apelantei interveniente (....), datele de identificare ale acesteia fiind consemnate în caietul grefierului de ședință;

Apărătorul apelantei intervenientei (.....) depune la dosar o cerere, prin care arată că solicită, în temeiul an. 519 Cod pr.civ., sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

„Dacă dispozițiile art. 262 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt derogatorii de la dreptul comun reprezentat de art. 724 Cod pr.civ., în ceea ce privește modalitatea de restabilire a situației anterioare în cazul în care bunurile executate silit au fost valorificate, respectiv dacă, potrivit art. 262 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, în materie fiscală modalitatea restabilirii situației anterioare în cazul în care bunurile executate silit au fost valorificate se poate face doar prin restituirea de către cel îndreptățit a sumei ce i se cuvine din valorificarea bunurilor.”

Apărătorul apelantei intervenientei (.....) arată că se opune acestei cereri pentru că nu există nicio chestiune de drept controversată care ar trebui să facă obiectul unei hotărâri prealabile. Faptul că părțile au avut poziții divergente în acest dosar, iar instanțele au avut poziții diferite este total nerelevant pentru sesizarea Înaltei Curți cu pronunțarea asupra unei chestiuni de drept. Prin urmare, apelanta intervenientă urmărește dilatarea termenului de judecată într-un mod vădit artificial.

Atât apărătorul apelantei intervenientei (....), cât și apărătorul intervenientei (....) arată că nu solicită alte probe noi în afară de cele administrate la instanța de fond.

În baza art. 392 N.C.pr.civ., nemaifiind excepții de ridicat și alte cereri de formulat sau probe de administrat, tribunalul deschide dezbaterile asupra fondului apelului, și dă cuvântul părților, pentru susținerea cererilor și apărărilor formulate.

Apărătorul apelantei intervenientei (.....) solicită admiterea apelului formulat atât de către apelantul principal, cât și de către apelanta intervenientă (....).

În ceea ce privește motivele de apel, solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale active a apelantei contestatoare (.....), de a formula cerere de întoarcere a executării silită prin

restituirea imobilului în patrimoniul intervenitei (...), având în vedere că nu există identitate între titularul cererii de întoarcere a executării silite și titularul dreptului de proprietate asupra imobilului ce face obiectul întoarcerii executării silite.

Prin urmare, atâta timp cât (....) nu este proprietarul acestui imobil, cererea de restituire a imobilului și de repunere a părților în situația anterioară, prin restituirea imobilului în litigiu, aparține doar apelantei interveniente (.....), care este proprietara acestuia.

Consideră că instanța a recalificat greșit cererea pentru că apelanta intervenientă (.....) este un intervenient accesoriu, astfel încât nu poate fi titularul unei cereri prin care să invoce un drept propriu, respectiv să solicite restituirea în patrimoniul ei a acestui imobil.

Mai mult decât atât, potrivit art. 1386 C. civil, cererea de restituire și de repunere a părților în situația anterioară, prin restituirea în natură a acestui imobil, poate fi formulată doar de către apelanta intervenientă (...), în raport de argumentele și motivele expuse pe larg în cuprinsul cererii de apel, pe care le susține oral în ședință publică, cu cheltuieli de judecată reprezentând taxa de timbru și onorariu de avocat pe cale separată.

Apărătorul apelantei interveniente (...) solicită respingerea apelului (...) și, în ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale active, arată că în cererea completatoare formulată de apelanta contestatoare (.....) aceasta își cerere sumele înapoi și, totodată, reîntoarcerea în patrimoniu constituitorului ipotecii a imobilului pentru că acestea sunt indisolubil legate. Din această perspectivă, soluționarea executării silite este diferită față de calitatea procesuală activă. În situația în care s-a cerut întoarcerea executării silite de către debitoare, instanța trebuia să soluționeze întoarcerea executării silite în raport cu toate persoanele implicate și nu doar pentru apelanta contestatoare (...).

Soluționarea întoarcerii executării silite de către prima instanță s-a făcut potrivit disp. art. 723 C. pr. civ., prin faptul că a repus în posesie pe apelanta intervenientă, (...), cu apartamentul pe care l-a instituit ca ipotecă, fiind o consecință a soluționării întoarcerii executării silite sub toate aspectele la care apelanta contestatoare (.....) avea calitate procesuală activă.

Având în vedere că art. 262 alin. 4 C. pr. fiscală nu reglementează și situația anulării executării silite, intervin regulile generale, respectiv dacă s-au anulat toate actele de executare silită, instanța trebuia să se raporteze la Codul civil, respectiv la restituirea în natură a imobilului, în raport de argumentele expuse pe larg în cuprinsul întâmpinării, pe care le susține oral în ședință publică.

În ceea ce privește apelul incident, solicită respingerea apelului principal al apelantelor și, în subsidiar, restituirea în contravaloare a imobilului în natură, având în vedere motivele detaliate în cererea de apel.

Apărătorul apelantei interveniente (...), în ceea ce privește apelul incident, arată că executarea silită a început în anul 2014, prin comunicarea somației, după care a fost suspendată în decembrie 2014, ca urmare a admiterii cererii de eșalonare, apoi s-a reluat executarea silită de unde rămăsese, respectiv de unde s-a pierdut eșalonarea. Susține că ceea ce s-a anulat au fost trei acte de executare care vizează forma executării silite, respectiv executarea silită imobiliară.

În baza art. 394 N.C.pr.civ., considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, tribunalul închide dezbaterile și reține cauza în pronunțare în principal asupra cererii de sesizare a ICCJ și în subsidiar, asupra fondului apelului.

TRIBUNALUL,

Deliberând cu prioritate asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, tribunalul reține că apelanta (...) a formulat această cerere în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept:

„Dacă dispozițiile art. 262 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt derogatorii de la dreptul comun reprezentat de art. 724 Cod pr.civ., în ceea ce privește modalitatea de restabilire a situației anterioare în cazul în care bunurile executate silit au fost valorificate, respectiv dacă, potrivit art. 262 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, în materie fiscală modalitatea restabilirii situației anterioare în cazul în care bunurile executate silit au fost

valorificate se poate face doar prin restituirea de către cel îndreptățit a sumei ce i se cuvine din valorificarea bunurilor”.

1. Analizând cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin prisma argumentelor prezentate în cadrul acesteia și a dispozițiilor art. 519-520 C.pr.civ., tribunalul observă condițiile **cumulative** cerute de lege pentru ca să poată fi sesizată Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

- 1. cauza să fie în curs de soluționare în ultimă instanță;
- 2. sesizarea să privească o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective;
- 3. această chestiune de drept să fie nouă și
- 4. asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

2. În plus, problema de drept trebuie să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlătura orice incertitudine referitoare la securitatea raportului juridic dedus judecății, este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

3. În prezenta speță, se constată că tribunalul este investit cu un apel formulat împotriva unei sentințe pronunțate asupra unei cereri având ca obiect contestație la executare, deci statuează în ultimă instanță. De asemenea, chestiunea de drept ridicată de apelantă este determinantă pentru modul de soluționare a apelului, întrucât este unul dintre considerentele care fundamentează motivele de apel.

4. Tribunalul mai constată că asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

5. Tribunalul reține că prin sentința civilă apelată s-a dispus anularea procesului verbal de licitație nr. (.....), și, subsecvent, întoarcerea executării silite prin reintrarea în patrimoniul intervenientei accesorii a imobilului urmărit silit, cu obligarea intimătei creditoare la plata către terțul adjudecatar (în speță, apelanta), a prețului încasat ca urmare a vânzării imobilului la licitația a cărei anulare a fost dispusă.

6. Intimata (....) a susținut, printre altele, că restituirea în natură nu poate fi dispusă în cazul anulării unui act de executare într-o executare silită fiscală, întrucât art. 262, alin. 4 C.proc. fiscală prevede expres că instanța poate dispune în această situație doar restituirea sumelor obținute din valorificarea bunurilor, fiind, astfel, în opinia intimătei, stabilită o situație de excepție de la art. 723 NCPC.

7. Prima instanță a apreciat în pronunțarea soluției enunțate, că nu poate fi primită susținerea intimătei (.....) în sensul că restituirea în natură nu este posibilă în procedura fiscală, considerând că interpretării per a contrario a dispozițiilor art. 262, alin. 2 C.proc.fiscală se opune art. 3, alin. 2 din același act, care prevede că dispozițiile Codului de procedură fiscală se completează cu cele ale Codului de procedură civilă.

8. În cererea de apel, apelanta intimată (.....) a reluat ca motiv de critică a sentinței primei instanțe, considerentele expuse în fața acesteia, reiterând aspectele care subliniază aprecierea dispoziției art. 262, alin. 4 C.proc.fiscală ca fiind o prevedere specială, derogatorie de la dreptul comun – art. 723 NCPC, menționând și că obiectul dosarului îl reprezintă contestația la executare în materie fiscală, astfel că în cauză sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură fiscală atât în ceea ce privește contestația la executare, cât și în ceea ce privește modalitatea de întoarcere a executării silite.

9. Astfel, a arătat apelanta intimată, în ceea ce privește modalitatea de întoarcere a executării silite în materie fiscală, legea specială — art. 262 alin. (4) Cod procedura fiscală, dispune cu privire la modalitatea de întoarcere a executării silite în cazul admiterii contestației la executare și anularea actelor de executare, respectiv faptul că se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor ori din reținerile prin poprire.

10. Apelanta intimată a mai susținut că modalitatea de redactare a textului de lege evocat anterior conduce către concluzia că întoarcerea executării silite efectuate asupra bunurilor mobile/imobile se face doar prin restituirea sumelor obținute din valorificarea bunurilor, ceea ce implică, în lipsa oricărui alt indiciu contrar, imposibilitatea întoarcerii executării silite în natură. Așa fiind, nu există ipoteze lăsate în afara reglementării, în care legea să permită ca întoarcerea executării silite efectuate asupra bunurilor mobile/imobile să se poată face în natură, prin restituirea bunului valorificat. Pentru acest motiv nu se poate aprecia ca, într-o atare situație, norma specială s-ar completa cu cea generală.

11. Faptul că dispozițiile art. 262 alin. (4) Cod procedura fiscală derogă de la dreptul comun în ceea ce privește întoarcerea executării silite mobiliare/imobiliare, rezultă și din dispozițiile art. 725 Cod procedura civilă, dar și de art. 2 alin. (2) Cod procedura civilă, care prevede ca dispozițiile sale se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.

12. Or, în speță, a subliniat apelanta, instanța de fond nu a aplicat norma specială care reglementa modalitatea de întoarcere a executării silite în materie fiscală — art. 262 alin. (4) Cod procedură civilă, ci a aplicat norma generală - Codul de procedură civilă, în condițiile în care norma generală cuprinde dispoziții contrare față de norma specială.

13. Prin întâmpinare, cu privire la acest motiv de apel contestatoarea (...) și intervenienta (...), au arătat că art. 262, alin. 4 C.proc.fiscală nu are în vedere ipoteza anulării executării silite, ci doar a actelor de executare, a încetării executării sau a anulării titlului executoriu, iar în al doilea rând, că restituirea în natură reprezintă un principiu de bază al dreptului civil de la care nu se poate deroga. Din perspectiva anulării executării silite imobiliare, apreciază intimatele că întoarcerea executării silite trebuie făcută obligatoriu în natură, prin repunerea părților în situația anterioară ce reprezintă întotdeauna regula în materie (art. 1639 C.Civ.).

14. În ceea ce privește opinia completului de judecată, tribunalul constată că cele două puncte de vedere exprimate de părți sunt pertinente în argumentație, astfel că se impune dezlegarea acestei chestiuni de drept prin mecanismul prevăzut de art. 519-520 CPC.

Pentru toate aceste considerente,

DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept invocate de apelanta intervenientă, respectiv:

„Dacă dispozițiile art. 262 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt derogatorii de la dreptul comun reprezentat de art. 724 Cod pr.civ., în ceea ce privește modalitatea de restabilire a situației anterioare în cazul în care bunurile executate silit au fost valorificate, respectiv dacă, potrivit art. 262 alin. (4) din Legea din Legea nr. 207/2015, în materie fiscală modalitatea restabilirii situației anterioare în cazul în care bunurile executate silit au fost valorificate se poate face doar prin restituirea de către cel îndreptățit a sumei ce i se cuvine din valorificarea bunurilor.”

Suspendă judecata apelurilor declarate de apelanta contestatoare (...), apelanta intimată (...), apelanta intervenientă (...), și apelanta intervenientă (...), împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, în dosarul nr. (...), cauza având ca obiect **contestație la executare**.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 28.09.2022.

Președinte,
(.....)

Judecător,
(....)

Grefier,
(.....)